

DOKUMENTACIJA ZA ODLUČIVANJE O POTREBI PROCJENE UTICAJA

Mojkovac, jul 2020.

I. OPŠTE INFORMACIJE

a) **NOSILAC PROJEKTA:** Slavenko Blažević

ODGOVORNO LICE: Slavenko Blažević

ADRESA: Podbišće, Mojkovac

BROJ TELEFONA: 069 053 307

b) **NAZIV PROJEKTA:** „Objekat za skladištenje poljoprivrednih proizvoda u ekonomskom dijelu poljoprivrednog domaćinstva“

LOKACIJA: Kat. parcela br.499/5 KO Podbišće, u zahvatu urbanističko-planskog rješenja PUP-a opštine Mojkovac, u zahvatu planiranog DUP-a „Podbišće 2“

ADRESA: Podbišće, Mojkovac

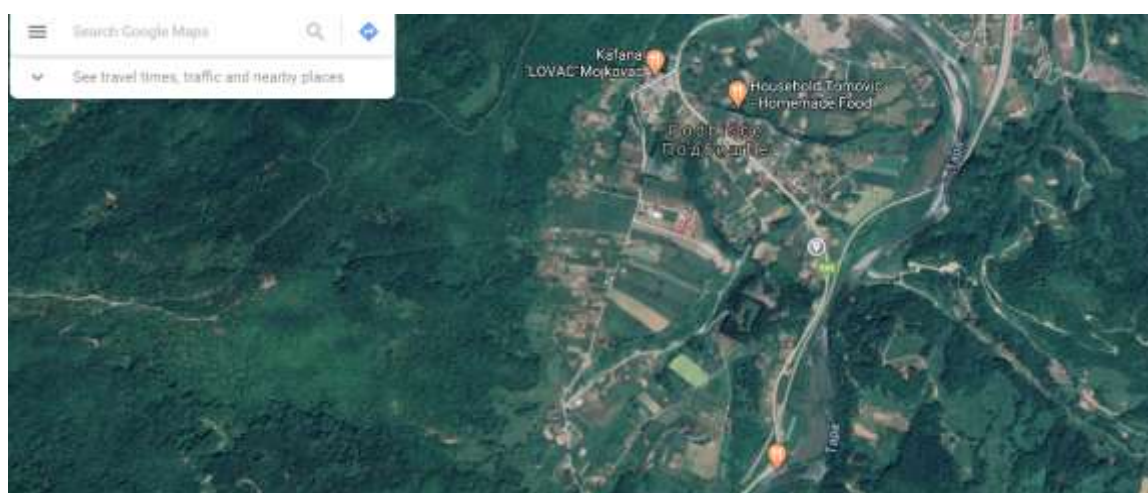
2. OPIS LOKACIJE

Izgradnja projektovanog objekta predviđena je na lokaciji kat. parcele br. 499/5 KO Podbišće, opštine Mojkovac, u zahvatu urbanističko-planskog rješenja PUP-a opštine Mojkovac, u zahvatu planiranog DUP-a „Podbišće 2“. Objekat će se nalaziti u blizini stambenog objekta Investitora.

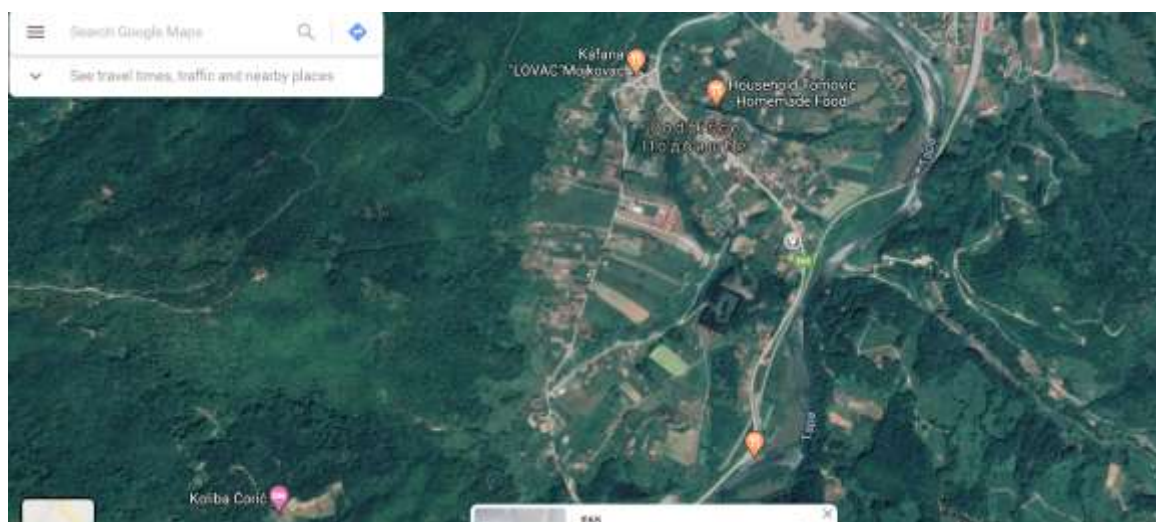
Lokacija na kojoj se planira objekat je udaljena nešto više od 1 km vazdušne linije od gradske zone. Lokacija se nalazi u neposrednoj blizini magistralnog puta M2 (Mojkovac – Kolašin).

U blizini lokacije, na nešto više od 100 m vazdušne linije, nalazi se rijeka Tara, koja je pod međunarodnom zaštitom. Ne očekuje se uticaj planiranog objekta na ovaj vodotok.

Namjena budućeg objekta je prerada heljde i skladištenje poljoprivrednih proizvoda (brašna od heljde). Objekat će biti sastavni dio poljoprivrednog domaćinstva. Suterenska etaža je predviđena za garažiranje poljoprivrednih vozila i mehanizacije, kao magacinski prostor, a prizemna etaža je predviđena za glavnu namjenu objekta, a to je prerada heljde.

Slika 1. Satelitski prikaz lokacije

Slika 2. Satelitski prikaz lokacije, detaljniji prikaz

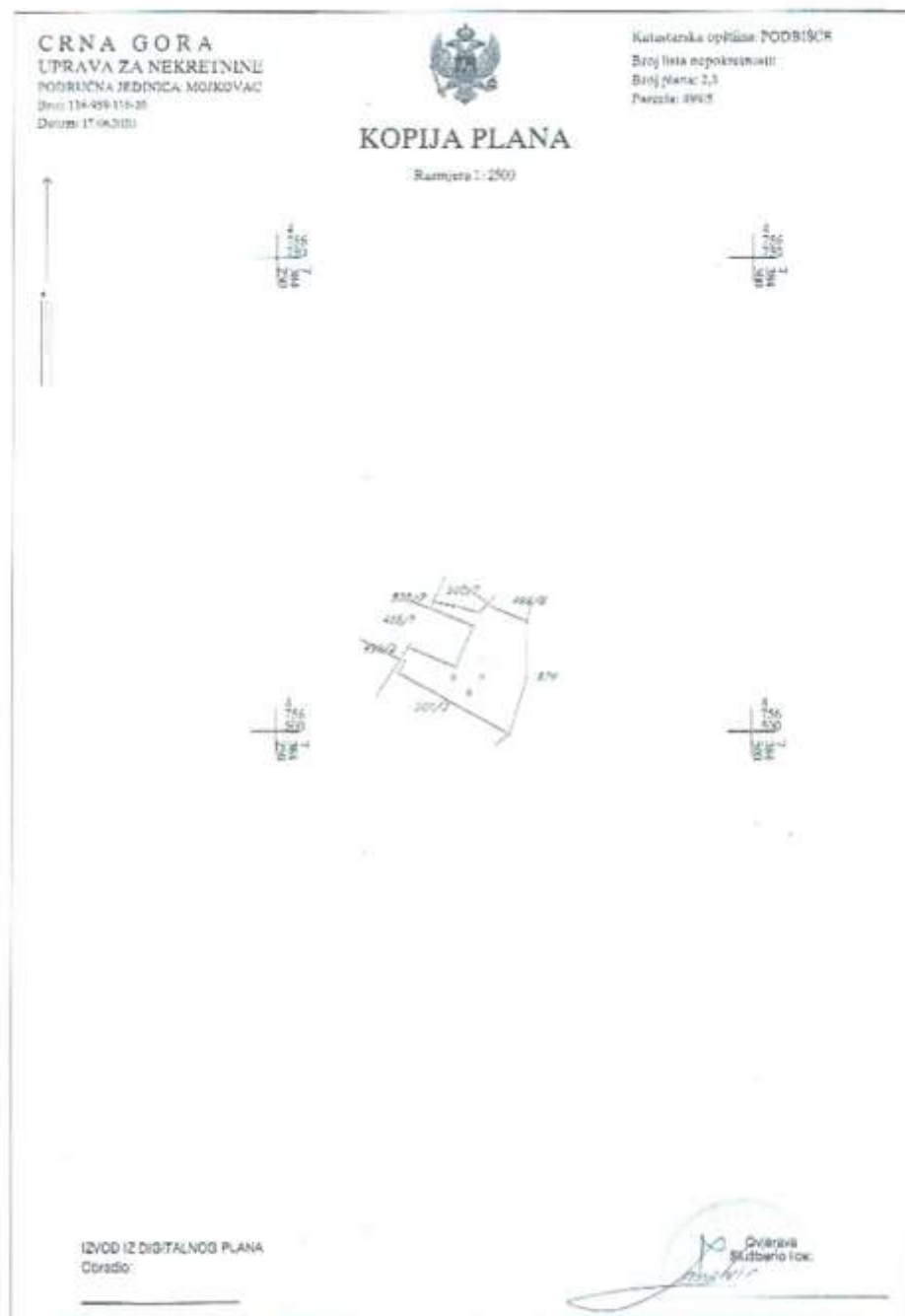
Slika br. 3 Lokacija budućeg objekta

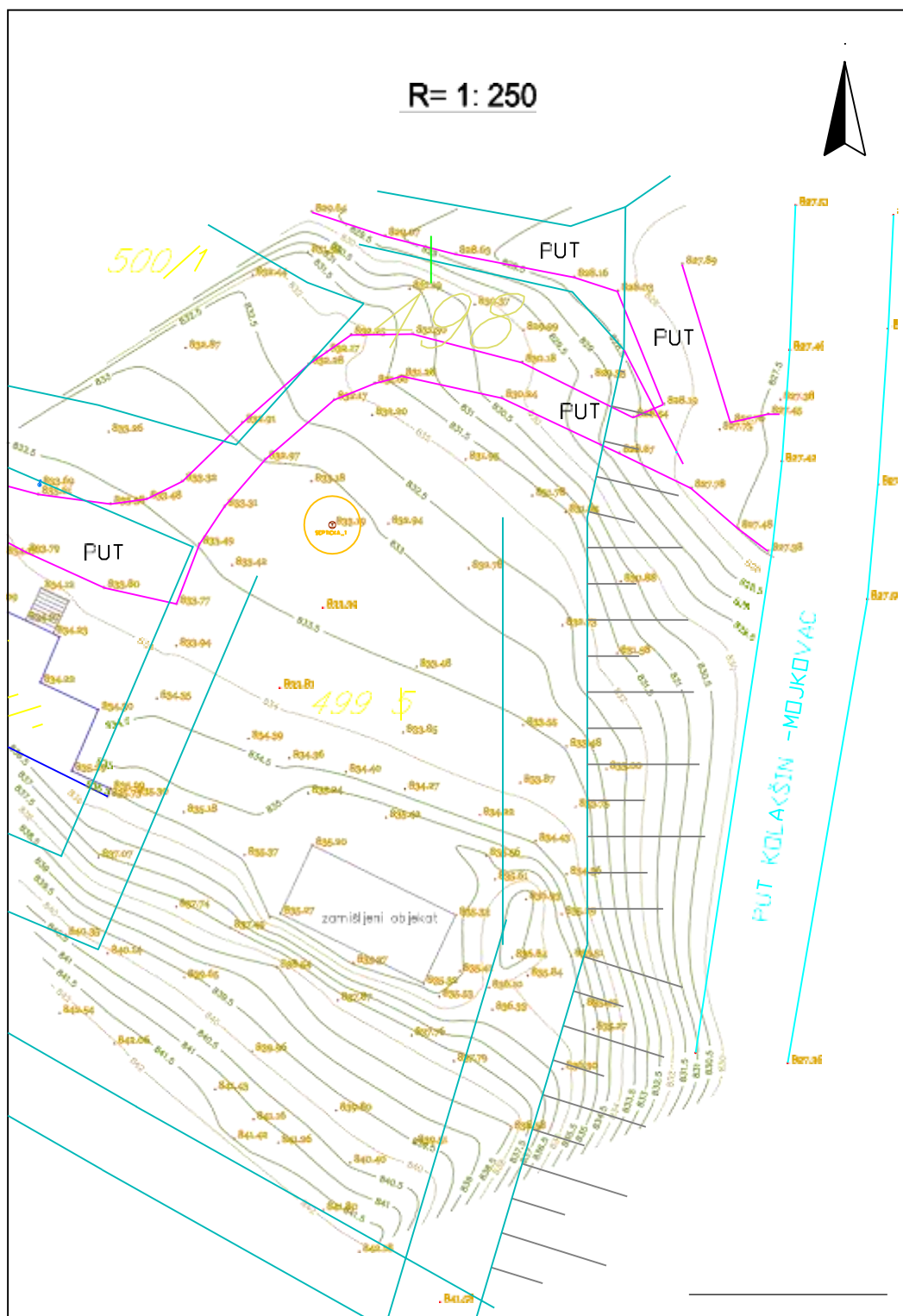
Slika br. 4 Lokacija budućeg objekta

Slika br. 4 Prilaz lokaciji

Slika br. 5 Kopija plana

b) Relativan obim, kvalitet i regenerativni kapacitet prirodnih resursa

Područje opštine Mojkovac pripada Sjevernom regionu Crne Gore, njegovom izrazito planinskom dijelu. Zahvata srednji dio rječnog toka Tare između planina Bjelasice i Sinjajevine. Ukupna površina opštine je 367 km², što čini 2,6% ukupne teritorije Crne Gore i po površini je jedna od manjih opština u Crnoj Gori.

Izgradnja projektovanog objekta predviđena je na lokaciji kat. parcele br.499/5 KO Podbišće, opštine Mojkovac, u zahvatu urbanističko-planskog rješenja PUP-a opštine Mojkovac, u zahvatu planiranog DUP-a „Podbišće 2“.

Lokacija na kojoj se planira objekat je udaljena nešto više od 1 km vazdušne linije od gradske zone. Lokacija se nalazi u neposrednoj blizini magistralnog puta M2 (Mojkovac – Kolašin). U blizini lokacije se nalazi i stambeni objekat Investitora.

U blizini lokacije se nalazi rijeka Tara. Slivno područje reke Tare zaštićeno je kao Rezervat biosfere, a središnji deo Bjelasice (slivno područje Bjelasičke reke) kao nacionalni park.

Geomorfološke karakteristike

Reljef opštine Mojkovac čini izrazito planinski predio koji karakteriše velika diseciranost. Diseciranost se javlja zbog dubokih riječnih dolina koje su velikim dijelom čine klisure i kanjoni. Ravnice su rijetke, raspoređene duž riječnih tokova u obliku kotlinskih proširenja.

Planine na teritoriji opštine spadaju u red najvišjih planina na Balkanu (Komovi, Maganik, Bjelasica i Sinjavina). Iako se nalaze na veoma maloj udaljenosti, i pripadaju Dinaridima, one imaju i određenih razlika u geološkom i petrološkom smislu. Međutim, svima su zajednički visoki vrhovi, teško pristupačni predjeli, mnogobrojni pašnjaci, većinom napušteni katuni i ogromna šumska prostranstva. Komovi se prostiru u jugoistočnom dijelu opštine, a na njih se prema sjeveru nastavlja planina Bjelasica koja se pruža na sjeveru do Bijelog Polja, a na istoku do Berana. U jugozapadnom dijelu se nalazi planina Maganik, na koji se sjeverno nastavlja Sinjavina i pruža sve do Durmitora. Vrhovi ovih planina dopiru i do 2469m (Kučki Kom) dok se najniža tačka nalazi na izlazu Morače 143 m.n.v.

Sa ovih planina slivaju se rijeke: Morača sa pritokom Mrtvicom, Tara sa pritokama Pčinjom, Mojковаčkom rijekom i Plašnicom. Morača pripada Jadranskom, a Tara Crnomorskom slivu. U njihovim dolinama nalaze se i malobrojna kotlinska proširenja. U dolini Morače nalaze se kotlinska proširenja – Donja Morača, u kojem se nalazi Manastir Morača, i Međuriječje poslije kojeg rijeka pravi 1000 m dubok kanjon Platije, sa strmim i ponegdje inverznim stranama. U dolini Tare nalazi se nekoliko kotlinskih proširenja: Jabuka, Mateševo, Mojkovac, Trebaljevo i Sjerogošte, dok se u udolini Mušovića rijeke nalazi Smailagića polje. U dolini Plašnice nalazi se Lipovska kotlina koja je poznata po svojoj ljepoti i plodnosti.

Reljef

Za razliku od drugih crnogorskih planina Bjelasica je, zbog sastava tla, vulkansosilikatnog, uočljivo specifičnih reljefnih formi. Inače, Bjelasica se odlikuje velikom diseciranošću terena, tako da je to skup mnogih planinskih grebena, zatim dugačkih planinskih vijenaca i povijaraca, između ovih su rijeke usjekle duboko svoje doline, kao

što su Tarine pritoke: Mušovića rijeka, Biogradska rijeka, Bjelojevićka rijeka, pritoka Lima, Trebačka rijeka, Vinicka rijeka, Bistrica i druge.

Litološki sastav i tektonski sklop terena

Geološki sastav šire okoline područja grade stijene paleozojske, tačnije permske starosti. Po litološkom sastavu, sedimenti permske starosti su predstavljeni, s jedne strane, kompleksom pretežno laporovitih pješčara i škriljaca i s druge strane prekristalisalim krečnjacima, gdje se u širem prostoru vidi trijaski tektonski prozor Bjelasice, koji je predstavljen krečnjacima sa rožnacima. Inače, šire područje pripada Durmitorskoj tektonskoj jedinici.

U geološkoj građi, šireg područja istraživanja, učestvuju raznovrsni sedimenti permeske i trijaske starosti (OGK lista "Ivangrad" 1:100.000, sa Tumačem, M. Živaljevića i drugi, Zavod za geološka istraživanja SR Crne Gore, 1964-1978). Pripada Durmitorskoj geotektonskoj jedinici. Sedimente paleozoika čine dolomitični krečnjaci i dolomiti, kao i laporoviti pješčari i škriljci. Trijas je predstavljen vulkanogeno-sedimentom serijom, izgrađenom od tufova, tufita, argilofilita, krečnjaka sa rožnacima, laporaca, rožnaca i vulkanskih breča.

Hidrogeološka svojstva terena

Područje Bjelasice ima znatno razvijeniju i gušću mrežu vodotoka od prostora južne i središnje Crne Gore što je posljedica razlike u geološkoj građi terena. Područje Bjelasice pretežno izgrađuju vododržive silikatne stijene dok su južni i središnji dijelovi Crne Gore najvećim dijelom izgrađeni od krečnjačkih stijena, te imaju dosta siromašnu mrežu površinskih tokova. Ova neravnomjerna raspodjela vodnih resursa u Crnoj Gori je jedna od njenih glavnih razvojnih problema i ograničenja.

Od riječnih tokova na širem prostoru su najznačajniji Tara i Lim, koje pripadaju slivu Crnog mora. Izvorišta ovih reka su u zoni visokih planina pa se u osnovi karakterišu tzv. nivalnopluvijalnim režimom sa dva maksimalna vodostoja od kojih je prolećni izraženiji od jesenjeg. Na prostoru na kome se planiraju staze postoje povremeni potoci.

Tara

Tara je najduža crnogorska rijeka (oko 150 km) koja cijelim svojim tokom od izvorišta u podnožju Komova do Šćepan Polja, gdje se sastaje sa Pivom i one obrazuju Drinu. Sliv rijeke Tare zauzima središnji pojas sjeverne Crne Gore. To je prostor između planina Komova, Bjelasice i Ljubišnje, sa desne, i Durmitora i Sinjajevine sa leve strane njenog toka.

Slika br. 7 Rijeka Tara

Izvorišni krakovi reke Tare su Veruša i Opasnica. Najviša vrela Veruše, istovremeno i Tare su na katunu Maglić (1860 m). Dužina toka Veruše je oko 15 km, a Opasnice, koja nastaje od više rečica, oko 12 km. Do polovine toka Tara ima kompozitnu dolinu sa kotlinastim proširenjima, a od ušća Poljske Bistrice u Taru, oko 18 km nizvodno od Mojkovca Tara je usjekla veličanstven kanjon dužine 78 km. Gornji sliv Tare razvijen je u klastičnim stijenama, te je bogat površinskim vodenim tokovima. U ovom proširenom gornjem dijelu toka važnije pritoke Tare su: Drcka, Skrbuša, Jezerštica sa Biogradskom rijekom, Bjelojevička rijeka i Bistrica. U kanjonskom dijelu doline Tare malo je površinskih tokova. Na ovom dijelu toka, rijeku Taru hrane brojna karstna vrela i izvori koji su često vrlo blizu samoj rijeci ili pak u samom njenom nivou što govori da je karstifikacija duboko sišla u podzemlje i često pretekla riječnu eroziju. Tara je u čitavom svom toku čista i brza reka čije vode po kvalitetu pripadaju i kategoriji. Slivno područje reke Tare zaštićeno je kao Rezervat Biosfere, a središnji deo Bjelasice (slivno područje Bjelasičke reke) kao nacionalni park.

Biogradsko jezero

Biogradsko jezero je najveće i najpoznatije jezero Bjelasice koje je zajedno sa prašumom Biogradskom gorom koja ga okružuje proglašeno za nacionalni park. Nalazi se u jugozapadnom dijelu Bjelasice na 1094 mnnv, sa desne strane puta Kolašin–Mojkovac. Biogradsko jezero je glečerskog porekla, i spada u red najvećih ledničkih jezera. Pri visokom vodostaju površina jezera iznosi 228.500 m², a najveća dubina 12,1 m. Biogradsko jezero je protočno jezero gdje Biogradska rijeka i potok Bendovac hrane jezero vodom, a iz jezera otiče rijeka Jezerštica koja se uliva u Taru.

Biogradsko jezero sa Biogradskom gorom predstavlja najprivlačniji i najposjećeniji dio nacionalnog parka Biogradska gora. To je najvažniji prirodni ekološki kompleks Crne Gore i visokoatraktivni turistički potencijal. Pokraj jezera je izgrađeno mrestilište. Temperatura vode tokom ljeta prelazi preko 18°C.

Zemljište

Na osnovu litološkog sastava terena, hidrogeoloških svojstava i funkcija stijenskih masa u sklopu terena, te poroznosti mogu se izdvojiti vodopropusne do slabovodopropusne stijene i vodonepropusne stijene.

Dobro propusni su masivni, nekad prekristalisani, ispucali dolomitični krečnjaci i dolomiti mlađeg paleozoika K,D (P1,2) i u široj okolini masivni i stratifikovani krečnjaci, sa rožnacima, trijaske starosti K (T2-2). Interesantno je navesti da kod obadva kompleksa figuriraju slabovodopropusne partije predstavljene dolomitima i rožnacima. Slabo propusni su trijaska vulkanogeno-sedimenta serija. Njihova površinska degradirana zona je srednje do slabo propusna dok je na većoj dubini zdravija i kompaktnija, slabo vodopropusna.

Od vodonepropusnih stijena ističe se kompleks stijena mlađe paleozojske starosti, laporoviti pješčari i škriljci i prelazni varijeteti ovih litoloških članova manje ili više škriljavi, Š,P (P1,2).

Zemljište možemo posmatrati u smislu geoloških karakteristika, mineralnih sirovina, kvaliteta pedološkog pokrivača, kao i seizmičnosti. U geološkoj građi teritorije opštine Mojkovac učestvuju raznovrsne stijene, kako u pogledu starosti, tako i u sastavu i razmještanju. Najveće rasprostranjenje ima takozvani Durmitorski fliš raznovrsnog litološkog sastava (laporci, laporasti krčnjaci, pješčari, škriljci i glinci). Od ovih stijena se sastoji južni, jugozapadni i zapadni dio opštine, odnosno sliv Morače i izvorišni dio sliva Tare. Jugozapadni dio opštine tj. dio Komova, kao i dio Bjelasice sastoji se od laporastih pješčara i škriljaca. Ovi tereni i oni od fliša podložni su intenzivnoj eroziji. Središnji dio opštine, slivovi Plašnice i Mojковаčke rijeke sastoje se od masivnih i slojevitih sivih krečnjaka. Magmatske stijene porfirske strukture su zastupljeni na Bjelasici. U dnu dolina Tare i Morače i njihovih pritoka Mrtvice, Svinjače, Drčke i drugih nataložene su mlađe kvartarne stijene u obliku fluvioglacialnih terasa. Navedene stijene na teritoriji opštine leže u veoma složenim tektonskim odnosim. Što se tiče mineralnog bogatstva na teritoriji opštine Mojkovac, ono je do sada vrlo malo istraženo i eksploatisano. Radi se o nemetalnim sirovinama, kamenu, šljunku, pijesku i glini. Metalne sirovine su se eksploatisale u prošlosti a trenutno su aktivnosti na ponovnom aktiviranju rudnika olova i cinka. U zapadnom i sjeverozapadnom dijelu opštine mahom su zastupljene rendzine na karbonatnom zemljištu (Sinjavina). U središnjem i južnom dijelu opštine mahom su smeđa zemljišta na flišu, eruptivu i škriljcima. Ova zemljišta su različite dubine i različitog biljnog pokrivača, što važi i za rendzine.

U zoni Tare i njenih pritoka karakteriše se aluvijem od bezkarbonatnog pjeskovitog – plitkog do karbonatnih šljunkova. Na kontaktu aluvijuma javljaju se manji fregmenti deluvijalnih zemljišta.

Pedološke karakteristike i bonitet tla

Na području Bjelasice zemljišni pokrivač je vrlo heterogenog sastava. To je rezultat geološkog sastava zemljišta, vegetacije, klimatoloških i hidroloških prilika i dejstva antropološkog faktora. Ovi faktori djelovali su u različitim kombinacijama, tako da se u prostornoj cjelini o kojoj je riječ formirao raznoliki pedološki pokrivač.

Na osnovu pedološke karte Crne Gore, može se konstatovati devet različitih tipova zemljišta, deset podtipova i šesnaest varijeteta. Postoji izvjesna pravilnost u pogledu prisutnosti pojedinih tipova zemljišta.

Prisutni su sledeći tipovi zemljišta:

1. Kamenjar (Litosol) i sirozem (rigosol).
2. Krečnjačko dolomitna crnica.
3. Rendzina.
4. Humusno silikatno zemljište.
5. Distrično smeđe zemljište.
6. Smeđa eutrična zemljišta.

7. Pseudoglej (Planosol).
8. Močvarna zemljišta i treset (Euglej i Histosol).
9. Aluvijalno deluvijalno zemljište.

Po kotlinama, rečnim dolinama i nižim terasama formiraju se duboki slojevi, najčešće rastresitih sedimenata kvartarne i neogene starosti i različite genetske razvijenosti, a na brdsko planinskom dijelu plitka i skeletna zemljišta slabije plodnosti. U riječnim kotlinama i dolinama važan činitelj u obrazovanju nekih vrsta zemljišta je voda. Najnerazvijenija su plitka (25cm) skeletna, smeđa zemljišta na krečnjaku. Razvijenija su smeđa zemljišta, koja su također dosta plitka (30 cm), a najrazvijenija i ekološki najvrednija jesu srednje duboka smeđa zemljišta na krečnjacima, koja inače zauzimaju centralnu zonu.

Bonitet zemljišta je vrlo različit i u zavisnosti je od hemijskih svojstava (prisustva humusa) i fizičkih osobina (zadržavanje vlage). Zemljišta visoke plodnosti su sva duboka i srednje duboka zemljišta na ravnim i zaravnjenim terenima do 1000 mnv, svrstana su u I i II bonitetnu klasu. Ovim klasama pripadaju aluvijalna i aluvijalno deluvijalna zemljišta. Zemljišta srednje plodnosti su ona koja pripadaju III i IV bonitetnoj klasi. Ovoj vrsti plodnosti pripadaju aluvijalna i aluvijalno deluvijalna zemljišta i sva smeđa zemljišta na krečnjaku i dolomitu (gajnjača i ilovača). U dolini Tare rasprostranjenja su po obodima, a sa manjim arealima ima ih i u podplaninskim župama, odnosno na terenima umjereno kontinentalne klime i sa godišnjim padavinama uglavnom do 1500 mm. Zemljišta ograničene plodnosti su zemljišta V i VI bonitetne klase. Pripadaju mu svi tipovi i njihov podtipovi i varijeteti, kod kojih su izražena nepovoljna fizička i hemijska svojstva ili je od dominantnog uticaja neki od nepovoljnih spoljnih faktora. U slučajevima ako su ugrožena erozijom i čestim ispiranjima ili su sa izraženim nagibima, najčešće se koriste kao livade i voćnjaci. Ovoj kategoriji zemljišta pripadaju i sva zemljišta uglavnom iznad 1.200 m u zonama srednjih planina, zatim šumski kompleksi listopadnih i četinarskih šuma, te pašnjački kompleksi iznad 1700m. Zemljišta vrlo niske plodnosti su zemljišta VII i VIII bonitetne klase. U dolini Tare i Području Bjelasice i Komova ova zemljišta se sreću na siparima, relativno strmim stranama, velikim visinama (uglavnom iznad 1700 m. n. m. i tipičnim krečnjačkim terenima.

Seizmološke karakteristike

Područje opštine Mojkovac u cjelini pripada zoni od 7⁰ MS, odnosno području izrazite seizmičke aktivnosti. Ovaj intenzitet znači maksimalno opažen stepen na srednjim uslovima tla u vremenu nastajanja zemljotresa.

Slika br. 8 Seizmološke karakteristike (Izvor: Zavod za hidrometeorologiju i seizmologiju: <http://www.seisma.co.me/questions/12.htm>)

U cilju zaštite od zemljotresa, postupiti u skladu sa odredbama Pravilnika o tehničkim normativima za izgradnju objekata u seizmičkim područjima (Službeni list SFRJ br.52/90). Sve proračune seizmičke stabilnosti zasnivati na posebno izrađenim podacima mikroseizmičke rejonizacije, a objekte od zajedničkog značaja računati za I stepen više od seizmičkog kompleksa.

c) Apsorpcioni kapacitet prirodne sredine

Osnovne djelatnosti šireg područja su poljoprivreda i uslužne djelatnosti.

U sadašnjim uslovima, s obzirom da intenzivnih privrednih aktivnosti na ovom području nema, može se generalno zaključiti da postojeće vode nisu ozbiljnije ugrožene antropološkim uticajima. Na konkretnoj lokaciji nema ni močvara niti sličnih površina koje bi eventualno bile izložene štetnom uticaju ili koje bi postale recipijent za različite zagađivače.

U blizini lokacije se nalazi rijeka Tara. Slivno područje reke Tare zaštićeno je kao Rezervat biosfere, a središnji deo Bjelasice (slivno područje Bjelasičke reke) kao nacionalni park.

Pejzažne vrijednosti sa očuvanim autentičnim segmentima su karakteristika ovog područja. Takođe, na ovoj lokaciji ne postoje objekti koji treba da se zadrže kao revitalizovano naslijeđe industrijske ili druge arhitekture. Sama lokacija ne predstavlja značajan i prepoznatljiv prostor u odnosu na okruženje. Planiranim aktivnostima se samo stvora jedna nova dodatna vrijednost.

Predjela i područja od istorijske, kulturne ili arheološke važnosti na datoj lokaciji nema.

Opis flore i faune, zaštićenih prirodnih dobara, rijetkih i ugroženih divljih biljnih i životinjskih vrsta i njihovih staništa

Raznovidnost flore

Bogatstvo i raznovidnost flore, ekosistemski diverzitet kao i mozaičan raspored vegetacijskih jedinica prepoznatljiva su karakteristika Bjelasice. Obzirom na izuzetno veliku koncentraciju vrsta (između 1200 i 1400 taksona u rangu vrsta i podvrsta), područje je identifikovano kao jedno od tzv biocentara tj. "vrućih tačaka" diverziteta vaskularne flore Crne Gore. U visokoplaninskoj flori Bjelasice prisutan je veliki broj endemičnih vrsta. Utvrđeno je da na Bjelasici postoji oko 90 vrsta dendroflore, a dominantne vrste su bukva, jela, smrča, planinski javor, klečica, bor krivulj i druge. Utvrđena je i velika brojnost i pokrovnost lišajске flore (Lichenes), koja je značajan i pouzdan indikator čistoće vazduha, kao i mahovina čija je uloga u ekosistemu velika. Na planinskim pašnjacima, dominantna vrsta je borovnica (*Vaccinium myrtillus*).

Na području Bjelasice prisutan je veliki broj endemičnih i reliktnih biljnih vrsta. Endemi Balkanskog poluostrva su: jeđić (*Acontium toxicum*), balkanska kiselica (*Rumex balcanicus*), srpska pančićija (*Pancicia serbica*), bosanski kačun (*Dactylorhiza cordigera* subsp. *bosniaca*), ptičija trava (*Cerastium decalvans*), zvjezdasta picalina (*Silene asterias*, *S. sendtmerii*), lakušićev karanfil (*Dianthus nitidus* subsp. *lakisicii*), pančićev karanfil (*Dianthus pancicii*), šarska žumenica (*Alyssum scardicum*), gladnica (*Draba scardica*), velebitski virak (*Alchemilla velebitica*), crnogorska petopršnjica (*Potentilla montenegrina*), više vrsta kamenjarki (*Saxifraga prenja*, *S. adscendes* subsp. *blavii*), tomazinijeva žutilovka (*Chamaecytisus tomasinii*), čikijeva žutilovka (*Genista depressa* subsp. *csikii*), derflerova lazarkinja (*Asperula doerflerii*), bošnjakov encijan (*Gentianella bošnjakii*), durmitorska divizma (*Verbascum durmitoreum*), nikolina divizma (*Verbascum nikolai*), ušljivci (*Pedicularis brachiodonta*, *P. hoermaniana*), bubrežasta bokvica (*Plantago reniformis*), stolisnici (*Achillea lingulata*, *A. abrotanoides*), pančićev mliječ (*Cicerbitapancicii*), albanski ljiljan (*Lilium albanicum*), bosanska perunika (*Iris bosniaca*) i dr. Od drvenastih endema značajni su grčki javor (*Acer heldreichii* subsp. *visianii*) i molika (*Pinus peuce*).

Na prostoru lokacije na kojoj se planira izgradnja ovog objekta ne nalaze se navedene endemične vrste.

Raznovidnost faune

Fauna sisara

Do sada je utvrđeno 38 vrsta sisara u šest redova:

1. Insectivora (bubojedi). Zastupljene vrste - jež (*Erinaceus europaeus*); krtice (*Talpidae*): obična krtica (*Talpa europaea*), slijepa krtica (*Talpa caeca*); rovčice (*Soricidae*): zlatna rovčica (*Sorex araneus*), mala rovčica (*Sorex minutus*), planinska rovčica (*Sorex alpinus*), vodena rovčica (*Neomys rodines*);
2. Chiroptera (slijepi miševi). Zastupljene vrste - *Rhinolophidae*: veliki potkovičar (*Rhinolophus ferrum-equinum*), *Rhinolophus euryale*; *Vespertilionidae*: brkati slijepi miš (*Myotis mystacinus*), dugouhi slijepi miš (*Myotis bechsteini*), obični slijepi miš (*Myotis myotis*), tamni slijepi miš (*Vespertilio murinus*), mali slijepi miš (*Pipistrellus pipistrellus*), ušati slijepi miš (*Plecotus auritus*),

3. Lagomorpha (dvozupci). Zastupljene vrste - Leporidae: zec (*Lepus europaeus*), 4. Rodentia (glodari). Zastupljene vrste - Sciuridae: vjeeverica (*Sciurus vulgaris*); Myoxidae: puh (*Glis glis*), *Dryomys nitedula*; Muridae: kućni miš (*Mus musculus*), šumski miš (*Apodemus flavicollis*), šumska voluharica (*Microtus agrestis*), planinska voluharica (*Microtus alpinus*);

5. Carnivora (mesožderi). Zastupljene vrste - Canidae: vuk (*Canis lupus*), lisica (*Vulpes vulpes*); Ursidae: mrki medvjed (*Ursus arctos*); Mustellidae: kuna zlatica (*Martes martes*), kuna bjelica (*Martes foina*), hermelin (*Mustella erminea*), lasica (*Mustella nivalis*), tvor (*Putorius putorius*), vidra (*Lutra lutra*), jazavac (*Meles meles*); Felidae: divlja mačka (*Felis silvestris*);

6. Artiodactyla (papkari). Zastupljene vrste - Suidae: Sus scrofa; Cervidae: jelen (*Cervus elaphus*), srna (*Capreolus capreolus*); Bovidae: divokoza (*Rupicapra rupicapra*).

Od sisara se na spisku zaštićenih vrsta na području Bjelasice nalaze sve vrste slijepih miševa, vidra i hermelin.

Ihtiofauna odlikuju vrste karakteristične za čistu vodu. U Biogradskom jezeru egzistiraju tri autohtone vrste riba: potočna pastrmka (*Salmo trutta fario*), gaovica (*Plioxinus phoxinus*) i peš (*Cottus gobio*), a jezerska zlatovčica (*Salvelinus alpinus*) je alohtona vrsta. U gornjem i srednjem toku Tare zastupljene su: potočna pastrmka (*Salmo trutta m. fario*), lipljen (*Thymallus thymallus*), mladica (*Hucho hucho*), gaovica (*Plioxinus phoxinus*), mrena (*Barbus barbus*), peš (*Cottus gobio*), dok je alohtona klaiforijnska pastrmka (*Oncorhynchus mykiss*).

Ornitofauna je jedna je od najizučavanijih faunističkih grupa Bjelasice. Konstatovano je da na ovom prostoru živi oko 200 vrsta ptica u 43 porodice, što nadmašuje broj ptica nekih drugih, većih i istraženijih terena. Mogu da se izdvoje sledeći biotopi sa karakterističnim ornitofaunama: ptice visokoplaninskih kamenjara, stijena i litica, ptice visokoplaninskih pašnjaka, ptice četinarskih šuma, ptice listopadnih šuma, ptice vezane za vodene površine i tokove. Ptice su izuzetno osjetljive na sve oblike čovjekovih zahvata u prirodi i smatraju se najugroženijom vrstom faune u svjetskim razmjerama. Zaštiti ptica je posvećena posebna pažnja.

Zahvaljujući činjenici da je stanište velikog broja međunarodno značajnih ptica, Bjelasica je 2000. godine dobila IBA status (Important Bird Area – važno stanište za ptice).

Herpetofauna područja je predstavljena palearktičkim oblicima, zatim srednjeevropskim, uz određene mediteranske elemente. Zakonom su zaštićene sljedeće vrste vodozemaca: šareni daždevnjak (*Salamandra salamandra*), velika krastača (*Bufo bufo*), zelena krastača (*Bufo viridis*), gatalinka (*Hyla arborea*), grčka žaba (*Rana graeca*), planinski mrmoljak (*Lissotriton alpestris*) i mali mrmoljak (*Mesotriton vulgaris*). Lokve predstavljaju staništa vrste žutotrbu mukač (*Bombina variegata*) koja se nalazi na Emerald listi. Od gmizavaca nacionalnim zakonodavstvom zaštićene su: barska kornjača (*Emys orbicularis*), slijepić (*Anguis fragilis*), zidni gušter (*Lacerta muralis*), planinski gušter (*Lacerta agilis*), barska bjelouška (*Natrix tessellatus*), smukulja (*Coronella austriaca*) i obični smuk (*Elaphe longissima*). Prisutna je i zmija kraški šargan (*Vipera ursini*), globalno značajna vrsta koja se nalazi na Emerald listi i na listi Konvencije o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divlje flore i faune (CITES).

Entomofauna, obzirom na svoju brojnost, još uvijek nije u dovoljnoj mjeri istražena. U Nacionalnom Parku "Biogradska gora" utvrđeno je prisustvo 99 vrsta noćnih leptira (Macrolepidoptera). Istraživanja faune mrava ukazuju da se na prostoru Biogradske gore nalazi oko 60 vrsta, što je oko 50% vrsta registrovanih u Crnoj Gori.

Zakonom su zaštićene sljedeće vrste insekata: šumski mrav (*Formika rufa*), jelenak (*Lucanus cervus*) koji se nalazi na Emerald listi, zatim nosorožac (*Dryctes nasicornis*), lastin repak (*Papilio machaon*), apolonov leptir (*Parnassius apollo*) i jedarce (*Papilio podalirius*). Puževi (*Gastropoda*) Od 27 vrsta puževa golaća registrovanih u Crnoj Gori, 4 vrste, karakteristične za visokoplaninska područja, konstatovane su u na području Bjelasice. Dominantna vrsta je *Limax cinereoniger*. Od balkanskih endema prisutna je vrsta *Deroceras turcicum*. Još 33 taksona ostalih kopnenih i slatkovodnih puževa naneno je u regionu masiva Bjelasice. Za neke od njih je upravo ovaj region i *locus typicus* i to za: *Helix dormitoris kolaschinensis*, *Herilla jabucica*, *Paraegopis mauritii montenegrinus* i *Protoherilla mirabilis*.

Na prostoru lokacije na kojoj se planira izgradnja objekta ne nalaze vrste koje su propisane Direktivom o zaštiti prirodnih staništa i divlje flore i faune (Council Directive 92/43/EEC).

Od habitata koji se nalaze u Appendix-u I Bernske Konvencije (habitati koji su obuhvaćeni projektima EMERALD i NATURA 2000) na području Bjelasice prisutno je njih jedanaest.

Dominantni su habitati sa bukvom (*Fagetum*) i sa smrčom (*Piceetum abietis*) dok je sa nacionalnog aspekta posebno značajan habitat sa molikom (*Pinetum peucis*). Od drvenastih endema značajni su grčki javor (*Acer heldreichii subsp. visianii*), munika (*Pinus heldreichii*) i molika (*Pinus peuce*).

Na području Bjelasice, sa Anexa I Direktive o zaštiti prirodnih staništa i divlje flore i faune (Council Directive 92/43/EEC) registrovani su sljedeći tipovi staništa:

Staništa	Anex I Habitat Direktive
Bruckenthalia vrištine	31.46
Guste višegodišnje travne zajednice i srednjeevropske stepe	34.3
Eutrofne vlažne travne zajednice	37.2
Oligotrofne vlažne travne zajednice	37.3
Mediterransko-montani busenjaci sa tvrdačom	35.7
Bukove šume	41.1
Visoko oro-Mediterranske borove šume	42.7
Termofilne i supra-Mediterranske hrastove šume	41.7
Obalske formacije vrba	44.1
Pećine	65

Područje koje će zahvatiti predmetni projekat se nalazi blizu zaštićenog prirodnog područja, rijeci Tari. U bližem i daljem okruženju nalazi se i sljedeće zaštićeno područje, i to: Nacionalni park "Biogradska gora" (5.650 ha).

Tipovi predjela

Tipološka klasifikacija detaljne studije predjela je rezultat analize postojećeg stanja kao i nadovezivanja na Tipologiju Predjela Crne Gore u kojoj su izdvojeni sledeći tipovi predjela, a koji su ujedno dio zahvata detaljne studije:

1. Kanjoni i klisure
2. Brdski tip predjela 0 – 500 mnv
3. Niži planinski tip predjela 500 – 1.000 mnv
4. Planinski tip predjela preko 1.500 mnv

Na ovu bazu, nadovezani su podtipovi predjela sa određenim karakteristikama koji ih izdvajaju u odnosu na osnovni tip. Elementi određenog predjela definišu karakter određenog tipa, koji je potrebno očuvati kako se njegove karakteristike ne bi narušile.

To su:

1. Područje karaktera predjela – Šumske površine
2. Područje karaktera predjela – Mezofineli livade
3. Područje karaktera predjela – Erodirane površine
4. Područje karaktera predjela – Katuni
5. Područje karaktera predjela – Potoci
6. Područje karaktera predjela – Šumski putevi i staze

Stanovništvo

Opština Mojkovac zahvata površinu od 367 km² i po broju stanovnika (8622 / 2011g) spada među manje opštine u Crnoj Gori. Polna struktura stanovnika na teritoriji opštine Mojkovac je ujednačena (50.48% muškaraca i 49.52% žena). Kada je u pitanju starosna struktura, po popisu iz 2011. godine, nema značajnih razlika u odnosu na nivo Crne Gore. Što se tiče stanovništva Mojkovca po starosnim grupama 17,95% čine stanovnici od 0 do 14 godina, 68,05% od 15 do 64 i 14% čini stanovništvo starije od 65 godina.

Zaključak

S obzirom na gustinu naseljenosti i saobraćaj, stanje kvaliteta vazduha u ovom dijelu opštine Mojkvac je promjenjivo, iako u blizini nema velikih industrijskih objekata.

Dakle, generalno se može zaključiti da lokacija na kojoj radi predmetni objekat pripada prigradskoj zoni opštine Mojkovac, sa malom gustinom naseljenosti. Na predmetnom području uglavnom preovlađuju tereni sa djelimično razvijenom infrastrukturuom (saobraćajne komunikacije, stambeni objekti i dr.).

Aktivnosti na ovoj lokaciji ne mogu stvoriti negativne efekte na prirodne resurse i ne mogu izazvati osjetne posljedice u tom smislu. Vazduh je prirodni resurs koji je većim dijelom na ovom prostoru još uvijek neugrožen s obzirom na trenutno nepostojanje bilo kakvih industrijskih aktivnosti. Međutim, čak i u slučaju većeg zagađenja, vazduh na ovom području za razliku od nekih drugih, ima veliki regenerativni kapacitet.

3. KARAKTERISTIKE PROJEKTA

Izgradnja projektovanog objekta predviđena je na lokaciji kat. parcele br.499/5 KO Podbišće, opštine Mojkovac u zahvatu urbanističko-planskog rješenja PUP-a opštine Mojkovac, u zahvatu planiranog DUP - a „Podbišće 2” . Teren na kom je planirana gradnja je u nagibu u pravcu sjever-jug, pa će ova denivelacija biti iskorištena za ukopavanja suterenske etaže objekta.

Namjena budućeg objekta je prerada heljde i skladištenje poljoprivrednih proizvoda (brašna od heljde). Objekat će biti sastavni dio poljoprivrednog domaćinstva. Suterenska etaža je predviđena za garažiranje poljoprivrednih vozila i mehanizacije, kao magacinski prostor, a prizemna etaža je predviđena za glavnu namjenu objekta, a to je prerada heljde.

Planirani objekat će biti skladišni. Spratnost projektovanog objekta je Su+P. Objekat je na parceli pozicioniran u skladu sa UT uslovima u grafičkom dijelu su date koordinate za iskolčavanje novog objekta. Objekat je minimalno 5m udaljen od susjednih parcela.

U objektu su predviđene sve standardne instalacije koje podrazumijeva ovaj tip objekata: instalacije vodovoda i kanalizacije, kao i instalacije jake , protivpožarne zaštite i dr.

Konstrukcija objekta je armirano-betonski skelet. Krovna konstrukcija iznad objekta je drvena, od rezane čamove građe I klase dimenzija prema statičkom proračunu. Temeljenje je predviđeno na armiranobetonskoj temeljnim gredama 50x40 i 60x40cm.

Spoljašnji zidovi su debljine 25cm od giter bloka. Unutrašnji zidovi su debljine 20 i 12 cm. Krov objekta je viševodni različitim nagibom od 25°.

Suterenska etaža

SUTEREN									
broj prostorije	naziv prostorije	površina (m²)	obim (m)	svijetla visina(m)	zapremina (m³)	obrada podova,zidova,plafona			kom.prostora
						pod	zid	plafon	
A1	ostava za mehaniz.	15.36	16.70	2.86	43.92	tero beton	poludisperzija	poludisperzija	RTA
A2	garaža	21.15	18.90	2.86	60.49	tero beton	poludisperzija	poludisperzija	RTA
A3	sanitarni čvor	1.80	5.60	2.86	5.15	keramika	keramika	poludisperzija	UAA
A3	magacin za brašno	24.75	20.00	2.86	70.79	tero beton	poludisperzija	poludisperzija	RTA
NETO POVRŠINA PODA-NFA				61.30	NEKORISNA POVRŠINA ETAŽE NLA				0.00
BRUTO POVRŠINA PODA-GFA				77.49	POVR.POD UNUTR.KONSTRUKCIJOM-HCA				2.57
UNUTRAŠNJA POVRŠINA PODA-IFA				63.87	POVRŠINA ETAŽE-LA				77.49
POVR.POD SPOLJ.KONSTRUK.-ECA				13.62	NETO POVRŠINA PROSTORIJA				61.30

Prizemna etaža

PRIZEMLJE									
broj prostorije	naziv prostorije	površina (m²)	obim (m)	svijetla visina(m)	zapremina (m³)	obrada podova,zidova,plafona			kom.prostora
1	mjevenje heljide	63.37	34.24	2.59	21.49	ter. beton	poludisperzija	poludisperzija	UCA
NETO POVRŠINA PODA-NFA			63.13	NEKORISNA POVRŠINA ETAŽE-NLA					0.00
BRUTO POVRŠINA PODA-GFA			77.49	POVR.POD UNUTR.KONSTRUKCIJOM-ICA					0.12
UNUTRAŠNJA POVRŠINA PODA-IFA			63.25	POVRŠINA ETAŽE-LA					77.49
POVR.POD SPOLJ.KONSTRUK.-ECA			14,24	NETO POVRŠINA PROSTORIJA					63.13

Slika br. 9 Izgled budućeg objekta

Slika br. 10 Izgled budućeg objekta

Proces rada

PRERADA ŽITARICA

Osnovni tehnološki postupci prerade žitarica za ljudsku i životinjsku ishranu su:

1. Mlevenje,

2. Ljuštenje zrna,
3. Hidrotermičke obrade i
4. Mokra prerada zrna.

MLEVENJE

Osnovni tehnološki postupak prerade žitarica je mlevenje. U tehnološkom postupku mlevenja kao sirovina se koristi celo zrno, a gotovi proizvodi su: brašno, krupica, mekinje i primjese koje se izdvajaju u toku pripreme.

Tehnološki postupak prerade žitarica mlevenjem

Postupak prerade pšenice odvija se u tri faze i to:

1. Priprema,
2. Mlevenje,
3. Mješanje i homogenizacija i
4. Pakovanje proizvoda od mlevenja.

Priprema za mlevenje ima za cilj da osnovno zrno oslobodi svih primjesa koje utiču na kvalitet gotovih proizvoda i da se zrno dovede u najpovoljnije stanje za preradu. Postupak pripreme se odvija sa tri osnovne operacije: izdvajanje primjesa, površinska obrada i hidrotermička obrada zrna.

- a) Izdvajanje primjesa je mehanički postupak koji za cilj ima uklanjanje svih primjesa, neopotrebnih za dalji proces prerade. Primjese su sve strane materije koje nisu osnovna zrna žita i zrna koja imaju neki vid oštećenja. Dije se na: lomljena zrna, organske bele primese, proključala zrna i crne primese;
- b) Površinska obrada (ljuštenje zrna), je postupak kojim se sa zrna skida omotač i klica. Omotač i klica se koriste kao stočna hrana, a oljušteno zrno se koristi za spravljanje jela ili se dalje hidrotermički obrađuje pri čemu se dobija oljušteno zrno kao instant proizvod. Pored oljuštenog zrna i omotača u postupku ljuštenja se dobija i krupičasti proizvod.
- c) Hidrotermička obrada celog zrna je postupak pri kom se dobija proizvod za jelo bogatog hemijskog sastava i visoke prehrambene vrednosti. Zrno se izlaže dejstvu povišenih temperatura i pritiska.

Pored navedenih operacija, od velikog značaja za pravilnu pripremu zrna za mlevenje je mješanje zrna različitog kvaliteta i razdvajanje osnovnog zrna prema veličini,

Mlevenje je sukcesivno selektivan postupak usitnjavanja zrna. Sukcesivan znači da se zrno usitnjava postepeno u više navrata, a selektivan da se različito usitnjavaju pojedini anatomske delovi zrna. Druga faza u mlevenju je usitnjavanje ili rastvaranje krupice i okrajaka.

Prva faza u mlevenju je krupljenje. Osnovni zadatak krupljenja je da se zrno razdvoji na sastavne delove odnosno da se odvoji endosperm od omotača. Proizvodi krupljenja su krupice, okrajci i oševci. Brašno od krupljenja kao finalni proizvod i mekinje kao sporedni proizvod.

Druga faza u mlevenju je usitnjavanje ili rastvaranje krupice i okrajaka uz dalje razdvajanje endosperma od zaostalih dijelova omotača. Proizvodi usitnjavanja ili rastvaranja krupice i okrajaka su sitne krupice i oševci koji se dalje prerađuju.

Treća faza je izmeljavanje sitne krupice i oševca od krajnjih proizvoda, a to su brašna i sitne mekinje.

U postupku mlevenja zastupljene su dve operacije koja slijede jedna iza druge, a to su usitnjavanje i razdvajanje usitnjenog materijala na frakcije prema krupnoći i sastavu.

Usitnjavanje u svim fazama obavlja se pomoću valjaka a razvrstavanje prema krupnoći pomoću planskih sita.

Investitor se odlučio za nabavku električnog mlina instalisane snage 1,2kW.

Slika br. II Linija za integralno brašno sa pakericom (ilustracija)

Pod *mješanjem* podrazumeva se spajanje više komponenti različitih osobina u mešavinu koja treba da ima neke unapred zadate osobine. Pod *homogenizacijom* se podrazumeva pravilno raspoređivanje svih komponentata po celoj masi mešavine.

Pakovanje proizvoda od mlevenja

Brašno se isporučuje u vrećama ili u rasutom stanju. Uvrećavanje brašna obavlja se automatski pomoću uređaja za uvrećavanje. Uvrećavanje uključuje sledeće operacije: odvagu, punjenje, zatvaranje vreća i slaganje u palete.

c) Ne očekuje se kumuliranje sa efektima drugih postojećih i/ili odobrenih projekata

d) Za eksploataciju predmetnog objekta neće se koristiti značajne količine prirodnih resursa i energije, naročito zemljišta, vode i biodiverziteta.

e) U toku izgradnje objekta, glavna stavka je materijal od iskopa koji će biti kontrolisano sakupljan i po potrebi će služiti za prekrivanje trase. Ostatak iskopa, i drugi građevinski otpad će se od strane Investitora, odnosno preduzeća koje odredi Investitor, transportovati na za to predviđenu lokaciju.

Tokom prerade heljde, nema otpada kao nus proizvoda, pošto se sav ostavak od mlevenja može koristiti kao stočna hrana, te je obaveza Investitora da ugovori preuzimanje nastalih količina sa poljoprivrednim proizvođačima – stočarima.

U toku eksploatacije objekta komunalnog otpada će biti, a istim će se upravljati shodno relevantnom Zakonu, odnosno Investitor mora sklopiti ugovor sa nadležnim komunalnim preduzećem o preuzimanju istog.

d) U toku eksploatacije objekta neće biti veće emisije gasova, uključujući emisije u vazduh, ispuštanje u vodotoke, odlaganja na zemljište, buke, vibracija, toplote, jonizujućih i nejonizujućih zračenja.

e) Tokom funkcionisanja objekta, ne očekujuju se neke akcidentne situacije.

Ne očekuju se posledice nastale usljed promjene klime.

h) Rizika za ljudsko zdravlje (zbog zagađenja vode ili zagađenja vazduha i drugo) neće biti.

4. VRSTE I KARAKTERISTIKE MOGUĆEG UTICAJA PROJEKTA NA ŽIVOTNU SREDINU

Svrha označavanja mogućih uticaja projekta na životnu sredinu i njihove karakteristike mogu se svesti na sledeće kategorije uticaja i to:

1. Uticaj na kvalitet vazduha
2. Uticaj na kvalitet voda
3. Uticaj na zemljište
4. Uticaj na lokalno stanovništvo
5. Uticaj na ekosisteme
6. Uticaj na namjenu i korišćenje površina
7. Uticaj na zaštićena prirodna dobra
8. Uticaj na karakteristike pejzaža

4.1. Uticaj na kvalitet vazduha

Ispuštanje gasova, na lokaciji može da nastane usljed rada mehanizacije *u toku izgradnje objekta*, kao i dovoza potrebnog građevinskog materijala, te odvoza građevinskog otpada. Imajući u vidu da se ovi radovi izvode u ograničenom vremenskom periodu, isti neće bitno uticati na zagađenje životne sredine.

U toku eksploatacije objekta ne očekuju se emisije štetnih materija u vazduh, te rad objekta neće bitno uticati na zagađenje životne sredine.

4.2. Uticaj na kvalitet voda

U toku izvođenja radova

U toku izgradnje objekta, kvalitet voda bi moglo ugroziti nekontrolisano curenje i ispuštanja ulja, maziva i goriva iz korišćene mehanizacije što spada u akcidentnu situaciju. Međutim, s obzirom na trajanje i intezitet ovih aktivnosti, malo je vjerovatno da ti radovi mogu imati veći uticaj na vode.

U toku eksploatacije

a) Kvalitet voda može biti ugrožen funkcionisanjem projekta, a prevashodan uticaj može biti izražen usled neadekvatnog tretiranja otpadnih voda (sanitarnih i fekalnih). Međutim, obzirom na činjenicu da se planira korišćenje vodovodne i kanalizacione infrastrukture, kao i vodonepropusne septičke jame, ne postoji mogućnost zagađenja voda eksploatacijom ovog objekta.

Tehnoloških otpad voda u ovom projektu neće biti.

b) Ne postoji mogućnost uticaja na prekogranično zagađivanje voda kada je lokacija ovog objekta u pitanju.

4.3. Uticaj na zemljište

U toku izvođenja radova

U toku izgradnje objekata, kvalitet zemljišta moglo bi ugroziti nekontrolisano curenje i ispuštanja ulja, maziva i goriva iz korišćene mehanizacije što spada u akcidentnu situaciju. Međutim, uz redovno održavanje mehanizacije i prevoznih sredstava ova pojava je malo vjerovatna, pa samim tim i zagađenje zemljišta.

Imajući u vidu da se radi o objektu koji nije velike visine, to neće izazvati veće promjene lokalne topografije, kao ni dovesti do erozije tla, klizanja zemljišta i slično. Do devastacije prostora prilikom izgradnje objekata može doći samo neadekvatnim odlaganjem građevinskog otpada.

U toku eksploatacije

U toku eksploatacije objekta do značajnijeg narušavanja kvaliteta zemljišta neće doći.

b) Na lokaciji nema mineralnih bogatstava, pa nema ni uticaja projekta na njih.

4.4. Uticaj na lokalno stanovništvo

a) U toku funkcionisanja projekta neće doći do promjene u broju i strukturi stanovništva u ovoj zoni. Funkcionisanjem projekta neće doći do povećanja naseljenosti, pa samim tim ni do povećanja koncentracije stanovništva. Funkcionisanje projekta neće imati uticaja na stalne migracije stanovništva.

b) Što se tiče vizuelnih uticaja u toku funkcionisanja projekta oni su neutralni, shodno predloženom projektnom rješenju. U slučaju neadekvatnog rada projekta, u kumulativnom smislu, ne može doći do kumuliranja projekta sa efektima drugih objekata, ukoliko se desi akcidentna situacija, jer u okolini objekta nema većeg broja izgrađenih objekata.

4.5. Uticaj na ekosisteme i geološku sredinu

a) Prilikom funkcionisanja objekta, isti neće imati negativan uticaja na biljne i životinjske vrste i njihovih staništa.

b) U toku funkcionisanja objekta, neće doći do gubitka i oštećenja geoloških, paleontoloških i geomorfoloških osobina.

4.6. Uticaj na namjenu i korišćenje površina

Pošto se radi o prigradskoj zoni, a na lokaciji nema većeg broja objekata, to realizacija projekta neće uticati na upotrebu poljoprivrednog zemljišta.

4.7. Uticaj na komunalnu infrastrukturu

a) Projekat neće negativno uticati na komunalnu infrastrukturu tog područja.

b) Za potrebe projekta (potrebe zaposlenih) koristiće se voda iz vodovodne mreže čije korišćenje neće imati značajne posljedice obzirom na dobru snabdjevenost ovog područja vodom.

4.8. Uticaj na zaštićena prirodna i kulturna dobra i njihovu okolinu

Realizacija projekta neće imati uticaja na njih i njihovu okolinu.

4.9. Uticaj na karakteristike pejzaža

Prilikom funkcionisanja projekta neće biti uticaja na karakteristike pejzaža obzirom na namjenu zone u kojoj se nalazi lokacija planiranog projekta.

5. OPIS MOGUĆIH ZNAČAJNIH UTICAJA PROJEKTA NA ŽIVOTNU SREDINU

Shodno planiranom, može se konstatovati da će biti neophodno adekvatno upravljati iskopom i građevinskim otpadom koji bude nastajao tokom izvođenja radova. Preporuka je da se isti ili ugradi tokom završetka radova na ovom projektu ili da se odloži na lokaciji koju odredi nadležni organ lokalne uprave.

Tokom eksploatacije objekta, dolaziće do stvaranja određenog nivoa prašine, vibracija i buke, što će se riješiti samim projektnim rješenjem. Projektnom dokumentacijom predvidjeti mjere koje će iste svesti na granično dozvoljene vrijednosti, u skladu sa važećim zakonskim aktima.

Skladištenje gotovih proizvoda može privući glodare i insekte, a što se može riješiti redovnim postupcima deratizacije i dezinfekcije.

6. MJERE ZA SPRJEČAVANJE, SMANJENJE ILI OTKLANJANJE ŠTETNIH UTICAJA

Mjere koje se preduzimaju u cilju sprječavanja, smanjenja ili otklanjanja značajnih štetnih uticaja na sve segmente životne sredine, u toku izvođenja projekta, u redovnim uslovima funkcionisanja i u slučaju mogućih havarija su:

a) mjere predviđene zakonom i drugim propisima, normativima i standardima i rokovi za njihovo sprovođenje;

Mjere zaštite predviđene tehničkom dokumentacijom

Mjere zaštite životne sredine predviđene tehničkom dokumentacijom proizilaze iz zakonski normi koje je neophodno ispoštovati pri izgradnji objekta:

- Obzirom na značaj objekta, kako u pogledu njegove sigurnosti, tako i u pogledu zaštite ljudi i imovine, prilikom projektovanja i izgradnje potrebno je pridržavati se svih važećih zakona i propisa koji regulišu predmetnu problematiku.
- Ispoštovati sve regulative (domaće i evropske) koje su vezane za granične vrijednosti intenziteta određenih faktora.
- Obezbijediti određeni nadzor prilikom izvođenja radova radi kontrole sprovođenja propisanih mjera zaštite od strane stručnog kadra za sve faze.
- Obezbijediti instrumente, u okviru ugovorne dokumentacije koju formiraju Investitor i izvođač, o neophodnosti poštovanja i sprovođenja propisanih mjera zaštite.

Pored navedenog neophodno je i sledeće:

- Izvođač radova je obavezan da uradi poseban elaborat o uređenju gradilišta i rada na gradilištu sa naznačenim mjerama zaštite na radu po važećim propisima i standardima.
- Prije početka izvođenja, izvođač je obavezan da se upozna sa geološkim i hidrogeološkim karakteristikama terena.
- U cilju ispunjenja potrebne stabilnosti i funkcionalnosti konstrukcije, ista treba biti izabrana prema propisima za ovakvu vrstu objekta.
- Neophodno je izvršiti pravilan izbor kompletne opreme, prema tehnološkim zahtjevima, uz neophodno priloženu atestnu dokumentaciju.

a) mjere koje se preduzimaju u slučaju udesa ili velikih nesreća;

Mjere u slučaju akcidenta

Nosilac projekta je dužan da vatrogasnu opremu održava u ispravnom stanju i da zaposlene upozna sa njihovim korišćenjem. U slučaju akcidentnih situacija na objektu obaveza je Nosioca projekta da izvrši sanaciju i remedijaciju terena i dovede ga u prvobitno stanje.

c) planovi i tehnička rješenja zaštite životne sredine (reciklaža, tretman i dispozicija otpadnih materija, rekultivacija, sanacija i drugo);

Prema definiciji, tehničke mjere zaštite životne sredine obuhvataju sve mjere koje su neophodne za dovođenje kvantitativnih negativnih uticaja u dozvoljene granice, kao i preduzimanje mjera kako bi se određeni uticaji u procesu izgradnje i eksploatacije doveli do minimuma. Tehničke mjere zaštite se mogu podijeliti prema izdvojenom značajnom uticaju na koji se odnose.

Tako su u konkretnom slučaju izdvojene:

- mjere zaštite zemljišta

Mjere zaštite zemljišta

Zemljište kao ograničeni prirodni resurs, izgradnjom trpi niz različitih uticaja od korišćenja površina prilikom izgradnje pa do uticaja koji nastaju dugogodišnjom eksploatacijom. Neophodno je sprovesti propisane mjere zaštite da se potencijali ovog resursa ne bi u okolnoj zoni smanjivali.

Aдекватna zaštita uključuje u sebe sljedeće aktivnosti kojima je za cilj smanjenje stepena degradacije i zagađenja zemljišta:

- zabranjeno korišćenje neispravnih radnih mašina i ulaska neispravnih kamiona
- održavanje, popravke radnih mašina vršiti redovno,
- zabranjeno nenamjensko korišćenje radnih mašina,
- radne mašine održavati prema uputstvima proizvođača,
- radnim mašinama je dozvoljeno rukovanje samo od strane stručno osposobljenih radnika.
- tačno utvrditi mjesta kretanja i parkiranja voznog parka. Ovo se čini radi sprečavanja dodatnog zbijanja zemljišta;
- otpadni materijal koji nastaje na samom gradilištu odnijeti na određenu deponiju koja se nakon završetka radova mora rekultivisati,
- prilikom uređenja terena evidentirati mjesta koja zahtijevaju posebnu zaštitu od erozije i primijeniti propisane mjere sprečavanja tog procesa,

U objektu obezbijediti stalno praćenje-proučavanje i primjenu ekoloških propisa, pravila i tehnoloških upustava.

-Potrebno je ispoštovati sve mjere zaštite koje su propisane od strane javnih i komunalnih nadležnih ustanova i institucija, a koje su od interesa za uslove zaštite životne sredine.

d) druge mjere koje mogu uticati na sprečavanje ili smanjenje štetnih uticaja na životnu sredinu.

Nijesu planirane druge mjere koje mogu uticati na sprečavanje ili smanjenje štetnih uticaja na životnu sredinu

7. IZVORI PODATAKA

- Idejno rješenje za objekat za skladištenje poljoprivrednih proizvoda u ekonomskom dijelu poljoprivrednog domaćinstva, ARHIMEX, d.o.o. Rožaje
- Urbanističko tehnički uslovi, Opština Mojkovac
- Strateški plan razvoja opštine Mojkovac 2012 – 2019
- PUP opštine Mojkovac

PRILOZI

UPRAVA ZA NEKRETNOSTI

PODBRUČNA JEDINICA
MOJKOVAC

Broj: 116-996-874-2020

Datum: 17.06.2020.

KO: PODNAČIN

Na osnovu člana 175 Zakona o državnim premijeri i katastru nepokretnosti ("Sl. list RCG" br. 29/07, "Sl. list CG" br. 73/10, 032/11, 040/11, 043/15, 037/17 i 17/18), postupajući po zahtjevu Opštine Mojkovac br.09-352/20-740, . za potrebe . izdaju se

POSJEDOVNI LIST 395 - PREPIS

Posjednici									
Matični broj - ID		Ime - adresa i njezin				Stvarna pravna osoba		Udio prava	
1169968742020		BLAŽEVIĆ SLAVENKO SLAVENKO				PODBUČNA JEDINICA MOJKOVAC		100%	
Parcele									
Broj	Broj Posjedni	Plan	Plan	Klasa	Površina m ²	Priroda	Priglas	Prizemlje	
RB	RB	RB	Kultura						
499	3	002	MEŠKO VEO	2	2568	17,00	19.2020	3951	
Ukupno					2568	17,00			

Naplatu takse je oslobođena na osnovu člana 17 Zakona o administrativnim taksama ("Sl. list CG, br. 18/19). Naplata naknade oslobođena je na osnovu člana 174 Zakona o državnim premijeri i katastru nepokretnosti ("Sl. list RCG" br. 29/07, "Sl. list CG" br. 73/10, 032/11, 040/11, 043/15, 037/17 i 17/18).

 Stjepan Stanka, dipl. pravnik

Datum i vrijeme: 17.06.2020. 08:59:01

3 / 2

List nepokretnosti

CRNA GORA
OPŠTINA MOJKOVAC
Sekretarijat za uređenje prostora
i održivi razvoj
Br. 09-322/20- 778
Mojkovac, 29.06.2020. godine

Sekretarijat za uređenje prostora i održivi razvoj Opštine Mojkovac, postupajući po službenoj dužnosti, za davanje mišljenja o potrebi izrade elaborata procjene uticaja na životnu sredinu za izgradnju objekta za skladištenje poljoprivrednih proizvoda, na osnovu člana 14 a u vezi sa članom 7 Zakona o procjeni uticaja na životnu sredinu („Službeni list Crne Gore“, broj 75/18) daje sljedeće

MIŠLJENJE

Članom 7 Zakona o procjeni uticaja na životnu sredinu („Službeni list Crne Gore“, broj 75/18) predviđeno je da se propisom Vlade Crne Gore propisuju projekti za koje je obavezna izrada elaborata procjene uticaja na životnu sredinu i projekti za koje se može zahtijevati izrada elaborata. Istim članom propisano je da nadležni organ odlučuje o potrebi izrade elaborata u svakom pojedinačnom slučaju za projekte za koje se može zahtijevati izrada elaborata procjene uticaja na životnu sredinu.

Uredbom Vlade CG („Sl. list RCG“, br. 20/07. i „Sl. list CG“, br. 47/13, 53/14 i 37/18) utvrđene su liste I i II projekata za koje je obavezna i za koje se može zahtijevati izrada elaborata procjene uticaja na životnu sredinu.

U listi II pomenute uredbe u dijelu koji se odnosi na projekte iz oblasti prehrambene industrije, tačka 10, navedeni su u stavu (m) „Mlinovi, sušare i silosi“, i u stavu (nj) „Postrojenja za čuvanje namirnica (hladnjače), za koje se može zahtijevati izrada elaborata procjene uticaja na životnu sredinu.

Uvidom u dostavljenu dokumentaciju (Nacrt UTU br. 09-332/20-778 od 26.06.2020. godine) ne može se utvrditi vrstu objekta za skladištenje poljoprivrednih proizvoda, koji se planira graditi na lokaciji koju čini katastarska parcela 499/5 KO Podbišće.

U slučaju da planirani objekat pripada gore navedenim grupama objekata, mišljenja smo da je potrebno sprovesti postupak odlučivanja o potrebi izrade elaborata procjene uticaja na životnu sredinu, a ako isti ne pripada navedenim grupama objekata mišljenja smo da nije potrebno sprovesti postupak odlučivanja o potrebi izrade elaborata procjene uticaja na životnu sredinu

Ovo mišljenje se izdaje stranci radi ostvarivanja prava kod nadležnog organa.

DOSTAVLJENO

- Stranci
- u predmetu
- a/a

Obradila
Bojana Zejak
Bojana Zejak

Mišljenje o potrebi sprovođenja postupka procjene uticaja na životnu sredinu